

КОНВЕНЦІЯ

Організації Об'єднаних Націй про договори міжнародної купівлі-продажу товарів від 11 квітня 1980 року

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 11.04.80 р.

ДАТА ПРИЄДНАННЯ УКРАЇНОЮ: 23.08.89 р.

ДАТА НАБУТТЯ ЧИННОСТІ ДЛЯ УКРАЇНИ: 01.02.91 р.

Держави - учасниці цієї Конвенції,

беручи до уваги загальні цілі резолюцій, прийнятих шостою спеціальною сесією Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй, про встановлення нового міжнародного економічного порядку,

вважаючи, що розвиток міжнародної торгівлі на основі рівності і взаємної вигоди є важливим елементом у справі сприяння розвитку дружніх відносин між державами,

вважаючи, що прийняття однакових норм, які регулюють договори міжнародної купівлі-продажу товарів та враховують різні суспільні, економічні й правові системи, сприятимуть усуненню правових бар'єрів у міжнародній торгівлі та розвитку міжнародної торгівлі,

домовилися про таке:

ЧАСТИНА I

СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ ТА ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

ГЛАВА I

Сфера застосування

Стаття 1

1. Ця Конвенція застосовується до договорів купівлі-продажу товарів між сторонами, комерційні підприємства яких перебувають у різних державах:

а) коли ці держави є Договірними державами; або

б) коли згідно з нормами міжнародного приватного права застосовано право Договірної держави.

2. Та обставина, що комерційні підприємства сторін розміщені в різних державах, не береться до уваги, якщо це не впливає ні з договору, ні з ділових відносин або обміну інформацією між сторонами, що мали місце до чи в момент його укладення.

3. Ні національна належність сторін, ні їх цивільний чи торговельний статус, ні цивільний чи торговельний характер договору не беруться до уваги при визначенні застосовності цієї Конвенції.

Стаття 2

Ця Конвенція не застосовується до продажу:

- a) товарів, придбаних для особистого, сімейного чи домашнього використання, крім випадків, коли продавець у будь-який час до чи в момент укладення договору не знав і не міг знати, що товари придбані для такого використання;
- b) з аукціону;
- c) у порядку виконавчого провадження чи іншим чином згідно із законом;
- d) фондових паперів, акцій, забезпечувальних паперів, оборотних документів та грошей;
- e) суден водного й повітряного транспорту, а також суден на повітряній подушці;
- f) електроенергії.

Стаття 3

1. Договори на поставку товарів, які потребують подальшого виготовлення або виробництва, вважаються договорами купівлі-продажу, якщо сторона, що замовляє товар, не бере на себе зобов'язання поставити істотну частину матеріалів, необхідних для виготовлення або виробництва таких товарів.

2. Ця Конвенція не застосовується до договорів, у яких зафіксовано, що зобов'язання сторони, яка поставляє товари, полягають переважно у виконанні роботи або в наданні інших послуг.

Стаття 4

1. Ця Конвенція регулює тільки укладення договорів купівлі-продажу та ті права й зобов'язання продавця і покупця, які випливають з такого договору. Зокрема, оскільки інше безпосередньо не передбачено Конвенцією, вона не стосується:

- a) дійсності самого договору, чи яких-небудь його положень, чи будь-якого звичаю;
- b) наслідків, які може мати договір щодо права власності на проданий товар.

Стаття 5

Ця Конвенція не застосовується щодо відповідальності продавця за завдану товаром шкоду здоров'ю особи або заподіяну смерть.

Стаття 6

Сторони можуть виключати застосування цієї Конвенції або, за умови додержання статті 12, відступати від будь-якого з її положень чи змінювати його.

ГЛАВА II **Загальні положення**

Стаття 7

1. При тлумаченні цієї Конвенції належить враховувати її міжнародний характер та необхідність сприяти досягненню однакового її застосування й додержання сумлінності в міжнародній торгівлі.

2. Питання, що стосуються предмета регулювання цієї Конвенції, які безпосередньо в ній не вирішені, підлягають вирішенню згідно із загальними принципами, на яких вона ґрунтується, за умови відсутності таких принципів - згідно з правом, застосованим відповідно до норм міжнародного приватного права.

Стаття 8

1. Для мети цієї Конвенції заяви чи інша поведінка сторони тлумачаться згідно з її наміром, якщо інша сторона знала або не могла не знати, який був цей намір.

2. Якщо попередній пункт незастосовний, то заява чи інша поведінка сторони тлумачаться згідно з тим розумінням, яке мала б розумна особа, котра виступає в тій самій якості, що й інша сторона за аналогічних обставин.

3. При визначенні наміру сторони чи розуміння, яке мала б розумна особа, необхідно враховувати всі відповідні обставини, включаючи переговори, будь-яку практику, яку сторони встановили у своїх відносинах, звичаї і будь-яку наступну поведінку сторін.

Стаття 9

1. Сторони зв'язані будь-яким звичаєм, щодо якого вони домовилися, та практикою, яку вони встановили у своїх відносинах.

2. За відсутності інших домовленостей вважається, що сторони мали на увазі застосування до їх договору чи до його укладення звичаю, про який вони знали чи мали знати і який в міжнародній торгівлі широко відомий і постійно додержується сторонами в договорах такого роду й відповідній галузі торгівлі.

Стаття 10

Для цілей цієї Конвенції:

а) якщо сторона має більше ніж одне комерційне підприємство, її комерційним підприємством вважається те, яке, з урахуванням обставин, відомих сторонам або передбачуваних ними в будь-який час до чи в момент укладення договору, має найтісніший зв'язок з договором та його виконанням;

б) якщо сторона не має комерційного підприємства, береться до уваги її постійне місце проживання.

Стаття 11

Не вимагається, щоб договір купівлі-продажу укладався чи підтверджувався в письмовій формі або підпорядковувався іншій вимозі щодо форми. Він може доводитися будь-якими засобами, включаючи свідчення.

Стаття 12

Будь-яке положення статті 11, статті 29 частини II цієї Конвенції, яке допускає, щоб договір купівлі-продажу, його зміна та припинення за згодою сторін або оферта, акцепт чи будь-яке інше вираження наміру здійснювалися не в письмовій, а в будь-якій іншій формі, незастосовне, якщо хоча б одна зі сторін має своє комерційне підприємство в договірній державі, яка зробила заяву на підставі статті 96 цієї Конвенції. Сторони не можуть відступати від цієї статті чи змінювати її дію.

Стаття 13

Для цілей цієї Конвенції під "письмовою формою" розуміються також повідомлення телеграфом і телетайпом.

ЧАСТИНА II УКЛАДЕННЯ ДОГОВОРУ

Стаття 14

1. Пропозиція про укладення договору, адресована одній чи кільком конкретним особам, є офертою, якщо вона досить виразна й висловлює намір оферента вважати себе зв'язаним у разі акцепту. Пропозиція є достатньо виразною, якщо в ній зазначено товар та безпосередньо чи опосередковано встановлюються його кількість і вартість або передбачено порядок їх визначення.

2. Пропозиція, адресована невизначеному колу осіб, розглядається лише як запрошення робити оферти, якщо інше прямо не зазначене особою, яка зробила таку пропозицію.

Стаття 15

1. Оферта набуває чинності, коли вона одержана адресатом оферти.

2. Оферта, навіть коли вона є невідкличною, може бути скасована оферентом, якщо повідомлення про скасування одержано адресатом оферти раніше, ніж сама оферта, чи одночасно з нею.

Стаття 16

1. Поки договір не укладено, оферта може бути відкликана оферентом, якщо повідомлення про відкликання буде одержано адресатом оферти до відправлення ним акцепту.

2. Однак оферта не може бути відкликана:

а) якщо в оферті зазначено шляхом встановлення певного строку акцепту чи іншим чином, що вона є невідкличною; або

б) якщо для адресата оферти було розумним розглядати оферту як невідкличну й адресат оферти діяв відповідно.

Стаття 17

Оферта, навіть якщо вона є невідкличною, втрачає чинність після одержання оферентом повідомлення про відхилення оферти.

Стаття 18

1. Заява чи інша поведінка адресата оферти, що висловлює згоду з офертою, є акцептом. Мовчання чи бездіяльність самі по собі не є акцептом.

2. Акцепт оферти набуває чинності в момент, коли зазначена згода одержана оферентом. Акцепт не має чинності, якщо оферент не одержує зазначеної згоди в установлений ним строк, а якщо строк не встановлено, то в розумний строк, беручи до уваги обставини угоди, у тому числі швидкість використаних оферентом засобів зв'язку. Усна оферта повинна бути акцептована негайно, якщо з обставин не випливає інше.

3. Однак, якщо через оферту або в результаті практики, встановленої сторонами у своїх взаємних відносинах, чи звичаю адресат оферти може, не повідомляючи оферента, висловити згоду шляхом вчинення якої-небудь дії, зокрема дії, що стосується відправлення товару чи оплати вартості, акцепт набуває чинності в момент вчинення такої дії за умови, що вона вчинена в межах строку, передбаченого у попередньому пункті.

Стаття 19

1. Відповідь на оферту, яка має на меті бути акцептом, але містить доповнення, обмеження чи інші зміни, є відхиленням оферти і являє собою зустрічну оферту.

2. Однак відповідь на оферту, яка має на меті бути акцептом, але містить додаткові чи відмінні умови, які істотно не змінюють умов оферти, є акцептом, якщо оферент без невинуватої затримки не заперечить усно проти цих розходжень або не надішле повідомлення про це. Якщо він цього не робить, то умовами договору будуть умови оферти зі змінами, що містяться в акцепті.

3. Додаткові чи відмінні умови щодо, поряд з іншим, вартості, платежу, якості й кількості товару, місця й строку поставки, обсягу відповідальності однієї зі сторін перед іншою або вирішення спорів вважаються такими, що істотно змінюють умови оферти.

Стаття 20

1. Перебіг строку для акцепту, встановленого оферентом у телеграмі чи листі, розпочинається з моменту подання телеграми для відправлення, або з дати, зазначеної в листі, або, якщо така дата не зазначена, з дати, зазначеної на конверті. Перебіг строку для акцепту, встановленого оферентом за допомогою телефону, телетайпу чи інших засобів моментального зв'язку, розпочинається з моменту одержання оферти її адресатом.

2. Державні свята чи неробочі дні, що мають місце протягом строку для акцепту, не виключаються при підрахуванні цього строку. Однак, якщо повідомлення про акцепт не може бути доставлене на адресу оферента в останній день зазначеного строку внаслідок того, що цей день у місці перебування комерційного підприємства оферента припадає на державне свято чи неробочий день, строк подовжується до першого наступного робочого дня.

Стаття 21

1. Запізнілий акцепт, однак, зберігає свою чинність акцепту, якщо offerent без затримки повідомить про це адресата offerти усно чи надішле йому відповідне повідомлення.

2. Коли з листа чи іншого письмового повідомлення, що містить запізнілий акцепт, видно, що якби пересилання було нормальним, цей акцепт був би одержаний завчасно, запізнілий акцепт зберігає чинність акцепту, якщо offerent без затримки не повідомить адресата offerти усно, що він вважає свою offerту такою, що втратила чинність, або не надішле повідомлення про це.

Стаття 22

Акцепт може бути скасовано, якщо повідомлення про скасування одержане offerентом раніше того моменту чи в той момент, коли акцепт мав би набути чинності.

Стаття 23

Договір вважається укладеним, коли акцепт offerти набуває чинності відповідно до положень цієї Конвенції.

Стаття 24

Для цілей частини II цієї Конвенції offerта, заява про акцепт або будь-яке інше висловлення наміру вважаються "одержаними" адресатом, якщо вони повідомлені йому усно чи доставлені будь-яким засобом йому особисто, в його комерційне підприємство чи на його поштову адресу, або, якщо він не має комерційного підприємства чи поштової адреси, на його постійне місце проживання.

ЧАСТИНА III КУПІВЛЯ-ПРОДАЖ ТОВАРІВ

ГЛАВА I Загальні положення

Стаття 25

Порушення договору, допущене однією із сторін, є істотним, якщо воно тягне за собою таку шкоду для іншої сторони, що остання значною мірою позбавляється того, на що вона мала право розраховувати на підставі договору, крім випадків, коли сторона, що порушила договір, не передбачала такого результату, і розумна особа, що діє в тій самій якості за аналогічних обставин, не передбачала б його.

Стаття 26

Заява про розірвання договору має чинність лише в тому разі, якщо вона зроблена іншій стороні шляхом повідомлення.

Стаття 27

Оскільки інше прямо не передбачене частиною III цієї Конвенції, у разі, коли сповіщення, запит чи інше повідомлення дано або зроблено стороною відповідно до частини III та засобами, належними за даних обставин, затримка чи помилка при передачі повідомлення

або його недоставлення за призначенням не позбавляє цю сторону права посилаючись на своє повідомлення.

Стаття 28

Якщо відповідно до положень цієї Конвенції одна із сторін має право вимагати виконання якогось зобов'язання іншої сторони, суд не буде зобов'язаний виносити рішення про виконання, в натурі, крім випадків, коли він зробив би це на підставі свого власного закону щодо аналогічних договорів купівлі-продажу, не регульованих цією Конвенцією.

Стаття 29

1. Договір може бути змінений або припинений шляхом простої згоди сторін.
2. Письмовий договір, в якому містяться положення, яке вимагає, щоб будь-яка зміна договору або його припинення за згодою сторін здійснювалися в письмовій формі, не може іншим чином бути змінений або припинений за згодою сторін. Однак поведінка сторони може виключити для неї можливість посилаючись на зазначене положення тією мірою, якою інша сторона розраховувала на таку поведінку.

ГЛАВА II Зобов'язання продавця

Стаття 30

Продавець зобов'язаний поставити товар, передати документи, що стосуються його, та передати право власності на товар відповідно до вимог договору та цієї Конвенції.

Розділ 1 Поставка товару й передача документів

Стаття 31

Якщо продавець не зобов'язаний поставити товар в якомусь іншому визначеному місці, його зобов'язання стосовно поставки полягають:

- а) якщо договір купівлі-продажу передбачає перевезення товару, - у здачі товару першому перевізникові для передачі покупцеві;
- б) якщо у випадках, що не підпадають під дію попереднього підпункту, договір стосується товару, визначеного індивідуальними ознаками, або неіндивідуалізованого товару, який має бути взятий з визначених запасів або виготовлений чи зроблений, і сторони в момент укладення договору знали про те, що товар знаходиться або має бути виготовлений чи вироблений у певному місці, - в наданні товару в розпорядження покупця в цьому місці;
- в) в інших випадках - у наданні товару в розпорядження покупця в місці, де в момент укладення договору знаходилось комерційне підприємство продавця.

Стаття 32

1. Якщо продавець відповідно до договору або цієї Конвенції передає товар перевізникові і якщо товар чітко не ідентифікований для мети договору шляхом маркірування, шляхом відвантажувальних документів або іншим чином, продавець повинен надіслати покупцеві повідомлення про відправлення із зазначенням товару.

2. Якщо продавець зобов'язаний забезпечити перевезення товару, він повинен укласти такі договори, які необхідні для перевезення товару в місце призначення належними за даних обставин засобами транспортування та на умовах, звичайних для такого транспортування.

3. Якщо продавець не зобов'язаний страхувати товар при його перевезенні, він повинен на прохання покупця подати йому всю наявну інформацію, необхідну для здійснення такого страхування покупцем.

Стаття 33

Продавець повинен поставити товар:

- a) якщо договір встановлює чи дає можливість визначити дату поставки - в цю дату;
- b) якщо договір визначає чи дає можливість визначити період часу для поставки - в будь-який момент у межах цього періоду, оскільки з обставин не випливає, що дата поставки призначається покупцем; або
- c) в будь-якому іншому разі - в розумний строк після укладення договору.

Стаття 34

Якщо продавець зобов'язаний передати документи, що стосуються товару, він повинен зробити це в строк, у місці й у формі, що передбачені за договором. Якщо продавець передав документи раніше зазначеного строку, він може до закінчення цього строку усунути будь-яку невідповідність у документах за умови, що здійснення ним цього права не завдає покупцю нерозумних незручностей чи нерозумних витрат. Покупець, однак, зберігає право вимагати відшкодування збитків відповідно до цієї Конвенції.

Розділ 2

Відповідність товару і права третіх осіб

Стаття 35

1. Продавець повинен поставити товар, який за кількістю, якістю й описанням відповідає вимогам договору і який затарований чи упакований так, як це вимагається за договором.

2. Крім випадків, коли сторони домовилися про інше, товар не відповідає договору, якщо він:

- a) не придатний для тих цілей, для яких такий товар звичайно використовується;
- b) не придатний для будь-якої конкретної мети, про яку продавця прямо чи опосередковано було повідомлено під час укладення договору, крім тих випадків, коли з обставин випливає, що покупець не розраховував або що для нього було нерозумним розраховувати на компетентність і міркування продавця;

- c) не має якостей товару, представленого продавцем покупцеві як зразок чи модель;
- d) не затарований чи не упакований звичайним для таких товарів способом, а за відсутності такого - способом, який є належним для збереження й захисту даного товару.
3. Продавець не несе відповідальності на підставі підпунктів а - d попереднього пункту за будь-яку невідповідність товару, якщо під час укладення договору покупець знав чи не міг не знати про таку невідповідність.

Стаття 36

1. Продавець несе відповідальність за договором і за цією Конвенцією за будь-яку невідповідність товару, яка існує в момент переходу ризику на покупця, якщо навіть ця невідповідність стає очевидною тільки пізніше.
2. Продавець також несе відповідальність за будь-яку невідповідність товару, яка виникає після моменту, зазначеного в попередньому пункті, і є наслідком порушення ним будь-якого свого зобов'язання, включаючи порушення будь-якої гарантії того, що протягом того чи іншого строку товар буде залишатися придатним для звичайних цілей чи якої-небудь конкретної цілі, або буде зберігати обумовлені якості чи властивості.

Стаття 37

У разі дострокової поставки продавець зберігає право до настання передбаченої для поставки дати поставити частину чи кількість товару, якої не вистачає, або новий товар замість поставленого товару, який не відповідає договору, або усунути будь-яку невідповідність у поставленому товарі за умови, що здійснення ним цього права не спричиняє покупцеві нерозумних незручностей чи нерозумних витрат. Покупець, однак, зберігає право вимагати відшкодування збитків відповідно до цієї Конвенції.

Стаття 38

1. Покупець повинен оглянути товар або забезпечити його огляд у такий короткий строк, який практично можливий за даних обставин.
2. Якщо договором передбачається перевезення товару, огляд може бути відкладений до прибуття товару в місце його призначення.
3. Якщо місце призначення товару змінене під час його перебування в дорозі або товар перевідправлений покупцем і при цьому покупець не мав розумної можливості оглянути його, а продавець під час укладення договору знав чи повинен був знати про можливість такої зміни чи такого перевідправлення, огляд товару може бути відкладено до його прибуття в нове місце призначення.

Стаття 39

1. Покупець втрачає право посилатися на невідповідність товару, якщо він не повідомляє продавця про характер невідповідності, в розумний строк після того, як вона була чи повинна була бути виявленою покупцем.
2. У будь-якому разі покупець втрачає право посилатися на невідповідність товару, якщо він повідомляє продавця про нього не пізніше, ніж у межах дворічного строку, рахуючи з

дати фактичної передачі товару покупцеві, оскільки цей строк не суперечить строку гарантії.

Стаття 40

Продавець не має права посилатися на положення статей 38 і 39, якщо невідповідність товару пов'язана з фактами, про які він знав чи не міг не знати та про які він не повідомив покупця.

Стаття 41

Продавець зобов'язаний поставити товар вільним від будь-яких прав чи домагань третіх осіб, крім тих випадків, коли покупець погодився прийняти товар, обтяжений таким правом чи домаганням. Однак, якщо такі права чи домагання ґрунтуються на промисловій власності або інтелектуальній власності, то зобов'язання продавця регулюються статтею 42.

Стаття 42

1. Продавець зобов'язаний поставити товар вільним від будь-яких прав чи домагань третіх осіб, що ґрунтуються на промисловій власності або іншій інтелектуальній власності, про які на момент укладення договору продавець знав чи не міг не знати, за умови, що такі права чи домагання ґрунтуються на промисловій власності або інтелектуальній власності:

а) за законами держави, де товар буде перепродаватися або використовуватися іншим чином, якщо в момент укладення договору сторони припускали, що товар буде перепродаватися іншим чином в цій державі; або

б) в будь-якому іншому випадку - за законом держави, в якій знаходиться комерційне підприємство покупця.

2. Зобов'язання продавця, передбачене в попередньому пункті, не поширюється на випадки, якщо:

а) в момент укладення договору покупець знав чи не міг не знати про такі права й домагання; або

б) такі права чи домагання є наслідком додержання продавцем технічних креслень, проектів, формул чи інших вихідних даних, поданих покупцем.

Стаття 43

1. Покупець втрачає право посилатися на положення статті 41 або 42, якщо він не повідомляє продавця про характер прав чи домагань третьої особи, в розумний строк після того, як він дізнався чи повинен був дізнатися про таке право чи домагання.

2. Продавець не має права посилатися на положення попереднього пункту, якщо він знав про право чи домагання третьої особи та про характер такого права чи домагання.

Стаття 44

Незважаючи на положення пункту 1 статті 39 та пункту 1 статті 43, покупець може знизити ціну відповідно до статті 50 або вимагати відшкодування збитків, за винятком упущеної вигоди, якщо у нього є розумне виправдання того, чому він не надав повідомлення, що вимагається.

Розділ 3

Засоби правового захисту в разі порушення договору продавцем

Стаття 45

1. Якщо продавець не виконує яке-небудь із своїх зобов'язань за договором або за цією Конвенцією, покупець може:

а) здійснити права, передбачені у статтях 46 - 52;

б) вимагати відшкодування збитків, як це передбачено у статтях 74 - 77.

2. Здійснення покупцем свого права на інші засоби правового захисту не позбавляє його права вимагати відшкодування збитків.

3. Жодне відстрочення не може бути надане продавцю судом чи арбітражем, якщо покупець вдається до якого-небудь засобу правового захисту від порушення договору.

Стаття 46

1. Покупець може вимагати виконання продавцем своїх зобов'язань, якщо тільки покупець не вдався до засобу правового захисту, не сумісного з такою вимогою.

2. Якщо товар не відповідає договору, покупець може вимагати заміни товару тільки в тому разі, коли така невідповідність є істотним порушенням договору й вимогу про заміну товару заявлено або одночасно з повідомленням, даним відповідно до статті 39, або в розумний строк після нього.

3. Якщо товар не відповідає договору, покупець може вимагати від продавця усунення цієї невідповідності шляхом виправлення, крім випадків, коли це є нерозумним з урахуванням усіх обставин. Вимога про усунення невідповідності товару договорі має бути заявлена або одночасно з повідомленням, даним відповідно до статті 39, або в розумний строк після нього.

Стаття 47

1. Покупець може встановити додатковий строк розумної тривалості для виконання продавцем своїх зобов'язань.

2. Крім випадків, коли покупець одержав повідомлення від продавця про те, що він не здійснить виконання протягом встановленого таким чином строку, покупець не може протягом цього строку вдаватися до яких-небудь засобів правового захисту від порушення договору. Покупець, однак, не позбавляється цим права вимагати відшкодування збитків за прострочення у виконанні.

Стаття 48

1. За умови додержання статті 49 продавець може, навіть після встановлення дати поставки, усунути за свій власний рахунок будь-який недолік у виконанні ним своїх зобов'язань, якщо він може зробити це без нерозумної затримки й не створюючи для покупця нерозумних незручностей чи невизначеності щодо компенсації продавцем витрат, зроблених покупцем. Покупець, однак, зберігає право вимагати відшкодування збитків відповідно до цієї Конвенції.

2. Якщо продавець просить покупця повідомити, чи прийме він виконання, і покупець не виконує це прохання протягом розумного строку, продавець може здійснити виконання в межах строку, зазначеного в його запиті. Покупець не може протягом цього строку вдаватися до якого-небудь засобу правового захисту, не сумісного з виконанням зобов'язання продавцем.

3. Якщо продавець повідомляє покупця про те, що він здійснить виконання в межах певного строку, вважається, що таке повідомлення включає також прохання до покупця повідомити про своє рішення відповідно до попереднього пункту.

4. Запит або повідомлення з боку продавця відповідно до пунктів 2 і 3 цієї статті не мають чинності, якщо вони не одержані покупцем.

Стаття 49

1. Покупець може заявити про розірвання договору:

a) якщо невиконання продавцем будь-якого з його зобов'язань за договором або за цією Конвенцією є істотним порушенням договору; або

b) у разі непоставки, якщо продавець не поставляє товар протягом додаткового строку, встановленого покупцем відповідно до пункту 1 статті 47, або заявляє, що він не здійснить поставки протягом установленого таким чином строку.

2. Однак у разі, коли продавець поставив товар, покупець втрачає право заявити про розірвання договору, якщо він не зробить цього:

a) щодо прострочення у поставці - протягом розумного строку після того, як він довідався про те, що поставка здійснена;

b) щодо будь-якого іншого порушення договору, крім прострочення в поставці, - протягом розумного строку:

i) після того як він довідався чи повинен був довідатися про таке порушення;

ii) після закінчення додаткового строку, встановленого покупцем відповідно до пункту 1 статті 47, чи після того як продавець заявив, що він не виконає своїх зобов'язань протягом такого додаткового строку; або

iii) після закінчення будь-якого додаткового строку, зазначеного продавцем відповідно до пункту 2 статті 48, чи після того як покупець заявив, що він не прийме виконання.

Стаття 50

Якщо товар не відповідає договору й незалежно від того, чи була вартість вже оплачена, покупець може знизити ціну в тій пропорції, в якій вартість, котру фактично поставлений товар мав на момент поставки, співвідноситься з вартістю, яку на той момент мав би товар, відповідний договору. Однак, якщо продавець усуває недоліки на виконання своїх зобов'язань відповідно до статті 37 чи статті 48, або, якщо покупець відмовляється прийняти виконання з боку продавця згідно з цими статтями, покупець не може знизити ціни.

Стаття 51

1. Якщо продавець поставляє лише частину товару або якщо лише частина поставленого товару відповідає договору, положення статей 46 - 50 застосовуються щодо частини, якої не вистачає, або частини, що не відповідає договору.

2. Покупець може заявити про розірвання договору цілком лише в тому разі, якщо часткове невиконання або часткова невідповідність товару договорі є істотним порушенням договору.

Стаття 52

1. Якщо продавець поставляє товар до встановленої дати, покупець може прийняти поставку або відмовитися від її прийняття.

2. Якщо продавець поставляє більшу кількість товару, ніж передбачено договором, покупець може прийняти поставку або відмовитися від прийняття надмірної кількості поставки. Якщо покупець приймає поставку всієї або частини надмірної кількості, він повинен сплатити за неї відповідно до договірної ставки.

ГЛАВА III Зобов'язання покупця

Стаття 53

Покупець зобов'язаний сплатити вартість товару і прийняти поставку товару згідно з вимогами договору та цієї Конвенції.

Розділ 1 Виплата вартості

Стаття 54

Зобов'язання покупця сплатити вартість включає вжиття таких заходів і додержання таких формальностей, які можуть вимагатися згідно з договором або згідно з законами і правилами для того, щоб зробити можливим здійснення платежу.

Стаття 55

У тих випадках, коли договір був юридично правильно укладений, але в ньому прямо чи опосередковано не встановлено вартість або не передбачено порядок її визначення, вважається, що сторони, у разі відсутності якої-небудь вказівки про інше, мали на увазі

посилання на вартість, яка в момент укладення договору звичайно стягувалася за такі товари, що продавалися за таких же обставин у відповідній галузі торгівлі.

Стаття 56

Якщо вартість встановлена залежно від ваги товару, то в разі сумніву вона визначається за вагою нетто.

Стаття 57

1. Якщо покупець не зобов'язаний сплатити вартість у будь-якому визначеному місці, то він повинен сплатити її продавцеві:

- а) в місці розміщення комерційного підприємства продавця; або
- б) якщо платіж має бути зроблений при передачі товару чи документів,- в місці їх передачі.

2. Збільшення витрат на здійснення платежу, викликане змінами після укладення договору місцезнаходження комерційного підприємства продавця, відноситься на рахунок продавця.

Стаття 58

1. Якщо покупець не зобов'язаний сплатити вартість у будь-який інший конкретний строк, він повинен сплатити її, коли продавець згідно з договором та цією Конвенцією передає або сам товар, або товаророзпорядчі документи в розпорядження покупця. Продавець може обумовити передачу товару або документів здійсненням такого платежу.

2. Якщо договір передбачає перевезення товару, продавець може відправити його на умовах, за якими товар або товаророзпорядчі документи не будуть передані покупцю інакше як проти виплати вартості.

3. Покупець не зобов'язаний сплачувати вартість доти, доки в нього не з'явилася можливість оглянути товар, крім випадків, коли погоджений сторонами порядок поставки або платежу несумісний з очікуванням появи такої можливості.

Стаття 59

Покупець зобов'язаний сплатити вартість у день, який встановлено чи може бути визначено згідно з договором та цією Конвенцією, без необхідності якогось запиту або виконання яких-небудь формальностей з боку продавця.

Розділ 2 Прийняття поставки

Стаття 60

Зобов'язання покупця прийняти поставку полягає:

a) в здійсненні ним усіх дій, яких можна було б розумно очікувати від нього для того, щоб дозволити продавцю здійснити поставку; і

b) в прийнятті товару.

Розділ 3 **Засоби правового захисту** **в разі порушення договору покупцем**

Стаття 61

1. Якщо покупець не виконує яке-небудь із своїх зобов'язань за договором або за цією Конвенцією, продавець може:

a) здійснити права, передбачені статтями 62 - 65;

b) вимагати відшкодування збитків, як це передбачено у статтях 74 - 77.

2. Здійснення продавцем його права на інші засоби правового захисту не позбавляє його права вимагати відшкодування збитків.

3. Жодне відстрочення не може бути надано покупцеві судом або арбітражем, якщо продавець вдається до якого-небудь засобу правового захисту від порушення договору.

Стаття 62

Продавець може вимагати від покупця сплати ціни, прийняття поставки або виконання ним інших зобов'язань, якщо тільки продавець не вдався до засобу правового захисту, не сумісного з такою вимогою.

Стаття 63

1. Продавець може встановлювати додатковий строк розумної тривалості для виконання покупцем своїх зобов'язань.

2. Крім випадків, коли продавець одержав повідомлення від покупця про те, що він не здійснить виконання зобов'язань протягом встановленого таким чином строку, продавець не може протягом цього строку вдаватися до будь-яких заходів правового захисту від порушень договору. Продавець, однак, не позбавляється цим права вимагати відшкодування збитків за прострочення у виконанні.

Стаття 64

1. Продавець може заявити про розірвання договору:

a) якщо невиконання покупцем будь-якого з його зобов'язань за договором або за цією Конвенцією є істотним порушенням договору; або

b) якщо покупець не виконує протягом додаткового строку, встановленого продавцем відповідно до пункту 1 статті 63, свого зобов'язання сплатити ціну чи прийняти поставку

товару або заявляє про те, що він не зробить цього протягом встановленого таким чином строку.

2. Однак у випадках, коли покупець сплатив ціну, продавець втрачає право заявити про розірвання договору, якщо він не зробить цього:

a) щодо прострочення виконання з боку покупця - до того, як продавець дізнався про здійснення виконання; або

b) щодо будь-якого іншого порушення договору, крім прострочення у виконанні,- протягом розумного строку:

i) після того як він дізнався про таке порушення; або

ii) після закінчення додаткового строку, встановленого продавцем відповідно до пункту 1 статті 63, або після того, як покупець заявив, що не виконає своїх зобов'язань протягом такого додаткового строку.

Стаття 65

1. Якщо на підставі договору продавець повинен визначити форму, розміри чи інші дані, що характеризують товар, і якщо він не складе такої специфікації або в погоджений строк, або в розумний строк після одержання запиту від продавця, останній може без шкоди для будь-яких інших прав, які він може мати, сам скласти цю специфікацію згідно з такими вимогами покупця, які можуть бути відомі продавцю.

2. Якщо продавець сам складає специфікацію, він повинен детально інформувати покупця про її зміст та встановити розумний строк, протягом якого покупець може скласти іншу специфікацію. Якщо після одержання повідомлення від продавця покупець не зробить цього у встановлений таким чином строк, специфікація, складена продавцем, буде обов'язковою.

ГЛАВА IV Перехід ризику

Стаття 66

Втрата чи пошкодження товару після того як ризик перейшов на покупця, не звільняє його від зобов'язання сплатити ціну, якщо тільки втрата чи пошкодження не були викликані діями або недовглядом продавця.

Стаття 67

1. Якщо договір купівлі-продажу передбачає перевезення товару і продавець не зобов'язаний передати його в якомусь визначеному місці, ризик переходить на покупця, коли товар здано першому перевізникові для передачі покупцеві згідно з договором купівлі-продажу. Якщо продавець зобов'язаний здати товар перевізникові в якомусь визначеному місці, ризик не переходить на покупця, поки товар не зданий перевізникові в цьому місці. Та обставина, що продавець має право затримати товаророзпорядчі документи, не впливає на перехід ризику.

2. Але ризик не переходить на покупця, поки товар чітко не ідентифіковано для цілей даного договору шляхом маркірування, через вивантажувальні документи, надісланим покупцеві повідомленням чи іншим чином.

Стаття 68

Покупець переймає на себе ризик щодо товару, проданого під час його перебування в дорозі з моменту укладання договору. Однак при певних обставинах покупець переймає на себе ризик з моменту здачі товару перевізникові, який видав документи, що підтверджують договір перевезення. Але якщо в момент укладення договору купівлі-продажу продавець знав або повинен був знати, що товар втрачено чи пошкоджено й не повідомив про це покупця, така втрата чи пошкодження припадають на ризик продавця.

Стаття 69

1. У випадках, що не підпадають під дію статей 67 і 68, ризик переходить на покупця, коли товар приймається ним або, якщо він не робить цього в належний строк, - з моменту, коли товар наданий у його розпорядження й він допускає порушення договору, не приймаючи поставки.

2. Однак, якщо покупець зобов'язаний прийняти товар не в тому місці, де перебуває комерційне підприємство продавця, а в якомусь іншому місці, ризик переходить, коли настав строк поставки й покупець ознайомлений з тим, що товар надано в його розпорядження в цьому місці.

3. Якщо договір стосується ще неідентифікованого товару, вважається, що товар не наданий в розпорядження покупця, поки його чітко не ідентифіковано для мети даного договору.

Стаття 70

Якщо продавець допустив істотне порушення договору, положення статей 67, 68 і 69 не впливають на наявні у покупця засоби правового захисту в зв'язку з таким порушенням.

ГЛАВА V

Положення, спільні для продавця та покупця

Розділ 1

Передбачуване порушення договору та договори на поставку товарів окремими партіями

Стаття 71

1. Сторона може зупинити виконання своїх зобов'язань, якщо після укладення договору стає видно, що інша сторона не виконає значної частини своїх зобов'язань у результаті:

а) серйозного недоліку в її спроможності здійснити виконання чи її кредитоспроможності; або

б) її поведінки під час підготовки виконання чи здійснення виконання договору.

2. Якщо продавець уже відправив товар до того як з'ясувалися підстави, зазначені в попередньому пункті, він може перешкодити передачі товару покупцеві, навіть якщо покупець має документ, що дає йому право одержати товар. Цей пункт стосується лише прав на товар у відносинах між покупцем і продавцем.

3. Сторона, що зупинила виконання, незалежно від того, робиться це до чи після відправки товару, повинна негайно повідомити про це іншу сторону й повинна продовжувати здійснення виконання, якщо інша сторона надає достатні гарантії виконання своїх зобов'язань.

Стаття 72

1. Якщо до встановленої для виконання договору дати стає очевидно, що одна із сторін вчинить істотне порушення договору, інша сторона може заявити про його розірвання.

2. Якщо дозволяє час, сторона, яка має намір заявити про розірвання договору, повинна надіслати розумне повідомлення іншій стороні, щоб надати їй можливість представити достатні гарантії виконання нею своїх зобов'язань.

3. Вимоги попереднього пункту не застосовні, якщо інша сторона заявила, що вона не буде виконувати своїх зобов'язань.

Стаття 73

1. Якщо договір передбачає поставку товару окремими партіями, і невиконання однією із сторін яких-небудь з її зобов'язань відносно будь-якої партії є істотним порушенням договору щодо цієї партії, інша сторона може заявити про розірвання договору щодо цієї партії.

2. Якщо невиконання однією стороною якого-небудь з її зобов'язань щодо будь-якої партії дає іншій стороні виправдані підстави вважати, що істотне порушення договору матиме місце щодо майбутніх партій, вона може заявити про розірвання договору на майбутнє за умови, що зробить це в розумний строк.

3. Покупець, який заявляє про розірвання договору щодо якої-небудь партії товару, може одночасно заявити про його розірвання щодо вже поставлених чи таких, що мають бути поставлені, партій товару, якщо через їх взаємозв'язок вони не можуть бути використані для мети, визначеної сторонами в момент укладання договору.

Розділ 2 Збитки

Стаття 74

Збитки за порушення договору однією із сторін становлять суму, що дорівнює тій шкоді, включаючи упущену вигоду, якої зазнала інша сторона внаслідок порушення договору. Такі збитки не можуть перевищувати шкоди, яку сторона, що порушила договір, передбачала чи повинна була передбачати в момент укладення договору як можливий наслідок його порушення, враховуючи обставини, про які вона в той час знала чи повинна була знати.

Стаття 75

Якщо договір розірвано і якщо розумним чином і в розумний строк після розірвання покупець купив товар на заміну чи продавець перепродав товар, сторона, що вимагає відшкодування збитків, може стягнути різницю між договірною ціною й ціною, встановленою поза угодою, а також будь-які додаткові збитки, які можуть бути стягнуті на підставі статті 74.

Стаття 76

1. Якщо договір розірвано і якщо є поточна ціна на даний товар, сторона, що вимагає відшкодування збитків, може, якщо вона не здійснила закупку чи перепродаж на підставі статті 75, вимагати різницю між ціною, встановленою в договорі, і поточною ціною на момент розірвання договору, а також відшкодування будь-яких додаткових збитків, які можуть бути стягнуті на підставі статті 74. Однак, якщо сторона, що вимагає відшкодування збитків, розірвала договір після прийняття товару, замість поточної ціни на момент розірвання договору застосовується поточна ціна на момент такого прийняття.

2. Для цілей попереднього пункту поточною ціною є ціна, що є переважною в місці, де мала бути здійснена поставка, або, якщо в цьому місці немає поточної ціни,- ціною в такому іншому місці, яке є розумною заміною, з урахуванням різниці у витратах на транспортування товару.

Стаття 77

Сторона, що посилається на порушення договору, повинна вжити таких заходів, які є розумними за даних обставин для зменшення шкоди, включаючи упущену вигоду, що виникає внаслідок порушення договору. Якщо вона не вживає таких заходів, то сторона, що порушила договір, може вимагати зменшення відшкодування збитків на суму, на яку вони могли бути зменшені.

Розділ 3 Відсотки

Стаття 78

Якщо сторона допустила прострочення у виплаті ціни чи іншої суми, інша сторона має право на відсотки з простроченої суми, без шкоди для будь-якої вимоги про відшкодування збитків, які можуть бути стягнуті на підставі статті 74.

Розділ 4 Звільнення від відповідальності

Стаття 79

1. Сторона не несе відповідальності за невиконання будь-якого із своїх зобов'язань, якщо доведе, що воно було викликано перешкодою поза її контролем і що від неї нерозумно було очікувати прийняття до уваги цієї перешкоди під час укладення договору або уникнення чи подолання цієї перешкоди чи її наслідків.

2. Якщо невиконання стороною свого зобов'язання викликане невиконанням третьою особою, залученою нею для виконання всього чи частини договору, ця сторона звільняється від відповідальності тільки в тому разі, якщо:

а) вона звільняється від відповідальності на підставі попереднього пункту; і

б) залучена нею особа також була б звільнена від відповідальності, якби положення зазначеного пункту були застосовані до цієї особи.

3. Звільнення від відповідальності, передбачене цією статтею, залишається лише на той період, протягом якого існує дана перешкода.

4. Сторона, яка не виконує свого зобов'язання, повинна повідомити іншу сторону про перешкоду і про її вплив на її здатність здійснити виконання. Якщо це повідомлення не отримане іншою стороною протягом розумного строку після того, як про цю перешкоду стало чи повинно було стати відомо не виконуючій свого зобов'язання стороні, ця остання сторона несе відповідальність за збитки, які є результатом того, що таке повідомлення не було отримане.

5. Ніщо в цій статті не перешкоджає жодній із сторін здійснювати будь-які інші права, крім вимоги відшкодування збитків на підставі цієї Конвенції.

Стаття 80

Сторона не може посилаючись на невиконання зобов'язання іншою стороною тією мірою, якою це невиконання викликане діями чи недоліками першої сторони.

Розділ 5

Наслідки розірвання договору

Стаття 81

1. Розірвання договору звільняє обидві сторони від їх зобов'язань за договором у разі збереження права на стягнення збитків, що можуть підлягати відшкодуванню. Розірвання договору не торкається яких-небудь положень договору, що стосуються порядку врегулювання спорів чи прав і зобов'язань сторін у разі його розірвання.

2. Сторона, що виконала договір повністю або частково, може вимагати від другої сторони повернення всього того, що було поставлене чи сплачене за договором. Якщо обидві сторони зобов'язані здійснити повернення отриманого, вони повинні це зробити одночасно.

Стаття 82

1. Покупець втрачає право заявити про розірвання договору або вимагати від продавця заміни товару, якщо для покупця неможливо повернути товар у тому ж стані, в якому він його одержав.

2. Попередній пункт не застосовується:

- a) якщо неможливість повернути товар чи повернути товар у тому ж стані, в якому він був одержаний покупцем, не викликана його дією чи недоліком;
- b) якщо товар або частина товару стали непридатними чи зіпсувалися внаслідок огляду, передбаченого у статті 38; або
- c) якщо товар чи його частина були продані в порядку нормального ведення торгівлі або були спожиті чи перероблені покупцем в порядку нормального використання до того, як він виявив чи повинен був виявити невідповідність товару договоріві.

Стаття 83

Покупець, який втратив право заявити про розірвання договору або вимагати від продавця заміни товару відповідно до статті 82, зберігає право на всі інші засоби правового захисту, передбачені договором і цією Конвенцією.

Стаття 84

1. Якщо продавець зобов'язаний повернути вартість, він повинен також сплатити відсотки з неї, рахуючи з дати оплати вартості.

2. Покупець повинен передати продавцю весь прибуток, який покупець одержав від товару або його частини:

- a) якщо він зобов'язаний повернути товар повністю чи частково; або
- b) якщо для нього неможливо повернути товар повністю чи частково або повернути товар повністю чи частково в тому ж стані, в якому він отримав його, але він, однак, заявив про розірвання договору чи зажадав від продавця заміни товару.

Розділ 6 Збереження товару

Стаття 85

Якщо покупець допускає прострочення у прийнятті поставки або в тих випадках, коли виплата ціни й поставка товару повинні бути проведені одночасно, якщо покупець не сплачує ціни, а продавець або ще володіє товаром, або іншим чином у змозі контролювати розпорядження ним, продавець повинен вжити таких заходів, які є розумними за даних обставин для збереження товару. Він має право утримувати товар, поки його розумні витрати не будуть компенсовані покупцем.

Стаття 86

1. Якщо покупець отримав товар і має намір здійснити право відмовитися від нього на підставі договору або цієї Конвенції, він повинен вжити таких заходів, які є розумними за даних обставин для збереження товару. Він має право утримувати товар, поки його розумні витрати не будуть компенсовані продавцем.

2. Якщо товар, відправлений покупцеві, було надано в його розпорядження в місці призначення, й він здійснює право на відмову від нього, покупець повинен вступити у

володіння товаром за рахунок продавця за умови, що це може бути зроблене без сплати ціни й без нерозумних незручностей або нерозумних витрат. Дане положення не застосовується в тому разі, якщо продавець чи особа, уповноважена на прийняття товару за його рахунок, перебуває в місці призначення товару. Якщо покупець вступає у володіння товаром на підставі цього пункту, його права та обов'язки регулюються положеннями попереднього пункту.

Стаття 87

Сторона, яка зобов'язана вжити заходів щодо збереження товару, може здати його на склад третьої особи за рахунок іншої сторони, якщо тільки пов'язані з цим витрати не є нерозумними.

Стаття 88

1. Сторона, яка зобов'язана вжити заходів для збереження товару відповідно до статті 85 чи 86, може продати його будь-яким належним чином, якщо інша сторона допустила нерозумну затримку із вступом у володіння товаром, або з прийняттям його назад, або з виплатою ціни чи витрат на збереження, за умови, що іншій стороні було надіслано розумне повідомлення про наміри продати товар.

2. Якщо товар здатний швидко псуватися або його збереження спричиняє нерозумні витрати, сторона, яка зобов'язана зберігати товар відповідно до статті 85 чи 86, повинна вжити розумних заходів для його продажу. В межах можливого вона має повідомити іншу сторону про свій намір здійснити продаж.

3. Сторона, що продає товар, має право утримати з одержаної від продажу виручки суму, що дорівнює витратам на збереження та продаж товару. Залишок вона повинна передати іншій стороні.

ЧАСТИНА IV ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 89

Депозитарієм цієї Конвенції призначається Генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй.

Стаття 90

Ця Конвенція не торкається дії будь-якої міжнародної угоди, яка вже укладена чи може бути укладена і яка містить положення з питань, які є предметом регулювання цієї Конвенції, за умови, що сторони мають свої комерційні підприємства в державах - учасниках такої угоди.

Стаття 91

1. Ця Конвенція відкрита для підписання на заключному засіданні Конференції Організації Об'єднаних Націй з договорів міжнародної купівлі-продажу товарів; вона залишатиметься відкритою для підписання всіма державами в центральних установах Організації Об'єднаних Націй у Нью-Йорку до 30 вересня 1981 року.

2. Ця Конвенція підлягає ратифікації, прийняттю чи схваленню державами, що її підписали.
3. Ця Конвенція відкрита для приєднання всіх держав, що не підписали її, з дати відкриття її для підписання.
4. Ратифікаційні грамоти, документи про прийняття, схвалення і приєднання здаються на зберігання Генеральному секретареві Організації Об'єднаних Націй.

Стаття 92

1. Договірна держава може під час підписання, ратифікації, прийняття, схвалення або приєднання заявити, що вона не буде зв'язана частиною II цієї Конвенції або що вона не буде зв'язана частиною III цієї Конвенції.
2. Договірна держава, що зробила відповідно до попереднього пункту заяву щодо частини II або частини III цієї Конвенції, не вважається Договірною державою в розумінні пункту 1 статті 1 цієї Конвенції щодо питань, регульованих тією частиною Конвенції, на яку поширюється ця заява.

Стаття 93

1. Якщо Договірна держава має дві чи більше територіальні одиниці, в яких згідно з її конституцією застосовуються різні системи права з питань, які є предметом регулювання цієї Конвенції, то вона може в момент підписання, ратифікації, прийняття, схвалення або приєднання заявити, що ця Конвенція поширюється на всі її територіальні одиниці або тільки на одну чи кілька з них, і може змінити свою заяву шляхом подання іншої заяви в будь-який час.
2. Ці заяви доводяться до відома депозитарію, і в них повинні ясно зазначатися територіальні одиниці, на які поширюється Конвенція.
3. Якщо внаслідок заяви, зробленої згідно з даною статтею, ця Конвенція поширюється на одну чи кілька територіальних одиниць, а не на всі територіальні одиниці Договірної держави і якщо комерційне підприємство сторони розміщено в цій державі, то для мети цієї Конвенції вважається, що це комерційне підприємство не розміщено в такій Договірній державі, якщо тільки воно не перебуває в територіальній одиниці, на яку поширюється ця Конвенція.
4. Якщо Договірна держава не робить заяви згідно з пунктом 1 цієї статті, Конвенція поширюється на всі територіальні одиниці цієї держави.

Стаття 94

1. Дві чи більше Договірних держав, що застосовують аналогічні чи подібні правові норми з питань, регульованих цією Конвенцією, можуть у будь-який час заявити про незастосовність Конвенції до договорів купівлі-продажу або до їх укладення в тих випадках, коли комерційні підприємства знаходяться в цих державах. Такі заяви можуть бути зроблені спільно або шляхом взаємних односторонніх заяв.
2. Договірна держава, яка з питань, регульованих цією Конвенцією, застосовує правові норми, аналогічні чи подібні до правових норм однієї або кількох держав, які не є

учасниками цієї Конвенції, може в будь-який час заявити про незастосовність Конвенції до договорів купівлі-продажу або до їх укладення в тих випадках, коли комерційні підприємства сторін перебувають у цих державах.

3. Якщо держава, щодо якої робиться заява відповідно до попереднього пункту, потім стає Договірною державою, то зроблена заява з дати набуття чинності цією Конвенцією щодо цієї нової Договірної держави має чинність заяви, зробленої відповідно до пункту 1, за умови, що ця нова Договірна держава приєднується до такої заяви або робить взаємну односторонню заяву.

Стаття 95

Будь-яка держава може заявити при здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти, документа про прийняття, схвалення або приєднання, що вона не буде зв'язана положеннями підпункту b пункту 1 статті 1 цієї Конвенції.

Стаття 96

Договірна держава, законодавство якої вимагає, щоб договори купівлі-продажу були укладені або підтверджені в письмовій формі, може в будь-який час зробити заяву згідно зі статтею 12 про те, що будь-яке положення статті 11, статті 29 або частини II цієї Конвенції, яке допускає, щоб договір купівлі-продажу, його зміна чи припинення за згодою сторін або оферта, акцепт чи будь-яке інше вираження наміру здійснювалися не в письмовій, а в будь-якій іншій формі, незастосовне, якщо хоча б одна із сторін має своє комерційне підприємство в цій державі.

Стаття 97

1. Заяви згідно з цією Конвенцією, зроблені під час підписання, підлягають підтвердженню при ратифікації, прийнятті чи схваленні.

2. Заяви і підтвердження заяв мають бути зроблені в письмовій формі та офіційно повідомлені депозитарієві.

3. Заява набуває чинності одночасно з набуттям чинності цією Конвенцією щодо відповідної держави. Однак заява, про яку депозитарій отримує офіційне повідомлення після такого набуття чинності, набуває чинності в перший день місяця, що настає через шість місяців після дати її одержання депозитарієм. Взаємні односторонні заяви, зроблені згідно зі статтею 94, набувають чинності в перший день місяця, що настає через шість місяців після отримання депозитарієм останньої заяви.

4. Будь-яка держава, що зробила заяву згідно з цією Конвенцією, може відмовитися від неї в будь-який час шляхом офіційного повідомлення в письмовій формі на ім'я депозитарію. Така відмова набуває чинності в перший день місяця, що настає через шість місяців після дати отримання повідомлення депозитарієм.

5. Відмова від заяви, зробленої відповідно до статті 94, тягне за собою також припинення дії, з моменту набуття чинності цією відмовою, будь-якої взаємної заяви, зробленої іншою державою відповідно до цієї статті.

Стаття 98

Не допускаються жодні застереження, крім тих, що прямо передбачені цією Конвенцією.

Стаття 99

1. Ця Конвенція набуває чинності, за умови додержання положень пункту 6 цієї статті, в перший день місяця, що настає через дванадцять місяців після дати здачі на зберігання десятої ратифікаційної грамоти або документа про прийняття, схвалення або приєднання, включаючи документ, що містить заяву, зроблену відповідно до статті 92.

2. Якщо держава ратифікує, приймає, схвалює цю Конвенцію або приєднується до неї після здачі на зберігання десятої ратифікаційної грамоти чи документа про прийняття, схвалення або приєднання, ця Конвенція, за винятком неприйнятої частини, набуває чинності для даної держави за умови додержання положень пункту 6 цієї статті у перший день місяця, що настає через дванадцять місяців після дати здачі на зберігання її ратифікаційної грамоти чи документа про прийняття, схвалення або приєднання.

3. Держава, яка ратифікує, приймає, схвалює цю Конвенцію або приєднується до неї і яка є стороною Конвенції про єдиний Закон про укладення договорів про міжнародну купівлю-продаж товарів, вчиненої у Гаазі 1 липня 1964 року (Гаазька конвенція про укладення договорів 1964 року), або стороною Конвенції про єдиний Закон про міжнародну купівлю-продаж товарів, вчиненої в Гаазі 1 липня 1964 року (Гаазька конвенція про купівлю-продаж 1964 року), або стороною обох цих Конвенцій, одночасно денонсує, залежно від обставин, одну чи обидві Гаазькі конвенції - Гаазьку конвенцію про купівлю-продаж 1964 року і Гаазьку конвенцію про укладення договорів 1964 року, - повідомивши про це уряд Нідерландів.

4. Держава-учасник Гаазької конвенції про купівлю-продаж 1964 року, яка ратифікує, приймає, схвалює цю Конвенцію або приєднується до неї та робить чи зробила згідно із статтею 92 заяву про те, що вона не буде зв'язана частиною II цієї Конвенції, під час ратифікації, прийняття, схвалення або приєднання денонсує Гаазьку конвенцію про купівлю-продаж 1964 року, повідомивши про це уряд Нідерландів.

5. Держава-учасник Гаазької конвенції про укладення договорів 1964 року, яка ратифікує, приймає, схвалює цю Конвенцію або приєднується до неї та робить чи зробила згідно із статтею 92 заяву про те, що вона не буде зв'язана частиною III цієї Конвенції, під час ратифікації, прийняття, схвалення або приєднання денонсує Гаазьку конвенцію про укладення договорів 1964 року, повідомивши про це уряд Нідерландів.

6. Для мети даної статті ратифікація, прийняття, схвалення цієї Конвенції або приєднання до неї держав-учасниць Гаазької конвенції про укладення договорів 1964 року чи Гаазької конвенції про купівлю-продаж 1964 року не набуває чинності доти, доки така денонсація, яка може вимагатися від цих держав, у відношенні двох останніх Конвенцій, не набуде чинності. Депозитарій цієї Конвенції проводить консультації з урядом Нідерландів, що є депозитарієм Конвенцій 1964 року, щоб забезпечити необхідну координацію.

Стаття 100

1. Ця Конвенція застосовується до укладення договору тільки в тих випадках, коли пропозиція про укладення договору робиться в день набуття чи після набуття чинності цією Конвенцією для Договірних держав, зазначених у підпункті а пункту 1 статті 1, або Договірної держави, зазначеної у підпункті б пункту 1 статті 1.

2. Ця Конвенція застосовується тільки до договорів, укладених у день набуття чи після набуття чинності цією Конвенцією для Договірних держав, зазначених у підпункті а пункту 1 статті 1, або Договірної держави, зазначеної у підпункті б пункту 1 статті 1.

Стаття 101

1. Договірна держава може денонсувати цю Конвенцію, або частину II, або частину III цієї Конвенції, надіславши депозитарієві офіційне письмове повідомлення.

2. Денонсація набуває чинності в перший день місяця, що настає через дванадцять місяців після отримання депозитарієм повідомлення. Якщо в повідомленні зазначено більш тривалий період набуття денонсацією чинності, то денонсація набуває чинності по закінченні цього більш тривалого періоду після одержання депозитарієм такого повідомлення.

ВЧИНЕНО у Відні одинадцятого квітня тисяча дев'ятсот вісімдесятого року в одному примірнику, тексти якого англійською, арабською, іспанською, китайською, російською і французькою мовами є цілком автентичними.

НА ПОСВІДЧЕННЯ ЧОГО нижчепідписані уповноважені представники, належним чином уповноважені своїми урядами, підписали цю Конвенцію.

* * *

Відповідно до Указу Президії Верховної Ради Української РСР від 23 серпня 1989 року N 7978-XI Україна приєдналася до Конвенції про договори міжнародної купівлі-продажу товарів з такою заявою:

"Українська Радянська Соціалістична Республіка згідно зі статтями 12 та 96 Конвенції заявляє, що будь-яке положення статті 11, статті 29 або частини II Конвенції, яке допускає, щоб договір купівлі-продажу, його зміна або припинення угодою сторін чи оферта, акцепт або будь-яке інше вираження наміру здійснювалися не в письмовій, а в будь-якій формі, незастосовне, якщо хоча б одна із сторін має своє комерційне підприємство в Українській РСР ("Відомості Верховної Ради Української РСР", 1989, N 36, ст. 108).